

č. j. 68 T 6/2016-2701

USNESENÍ

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 27. února 2019 v trestní věci **odsouzených Michala Šnajdra**, narozeného _____, bytem _____, a **Ladislava Faltýnka**, narozeného _____, bytem _____, o návrzích obou odsouzených na povolení obnovy řízení

takto:

I. Podle § 278 odst. 1 trestního řádu se **povoluje** obnova řízení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, pod sp. zn. 68 T 6/2016 ve vztahu k odsouzeným Michalu Šnajdrovi, narozenému _____, a Ladislavu Faltýnkovi, narozenému _____.

II. Podle § 284 odst. 1 trestního řádu se **zrušuje** odsuzující výrok z rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, ze dne 10. 11. 2016, č. j. 68 T 6/2016-1555, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

III. Podle § 284 odst. 2 trestního řádu se věc týkající se odsouzených Michala Šnajdra a Ladislava Faltýnka **vrací** státnímu zástupci k došetření.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, ze dne 10. 11. 2016, č. j. 68 T 6/2016-1555, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 1. 2018, č. j. 5 To 6/2017-1914, byli Michal Šnajdr a Ladislav Faltýnek uznáni vinnými pokusem zločinu loupeže dle § 21 odst. 1 - § 173 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 trestního zákoníku a zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1, 4 písm. a) trestního zákoníku, jehož se dle citovaných rozhodnutí dopustili – stručně řečeno – tím, že dne 14. 1. 2014 v době kolem 18.30 hodin v Kroměříži na ulici Obvodové před domem _____ odsouzený Michal Šnajdr společně s dalšími neznámými pachateli napadli poškozenou Zuzanu Vybíralovou tím způsobem, že ji jeden z pachatelů natlačil do připraveného automobilu BMW 530D 560L _____, jehož majitelem byl otec odsouzeného Šnajdra, kde ji hodil na zadní sedadlo, kde ji další pachatel asi 4x uhodil do obličeje a kovovými pouty jí spoutal ruce za zády a na hlavu jí nasadil plátěný pytel a poté všichni včetně odsouzeného Šnajdra z místa odjeli. Ve voze pak požadovali po poškozené 100 mil. korun a po zjištění, že má v kabelce dvě platební karty, chtěli po poškozené pod pohrůzkou násilí vědět PIN kódy, načež jim poškozená z obav z výhrůžek sdělila jeden z nich, jakož i bezpečnostní kód pro vstup do firemní kanceláře. S poškozenou ve vozidle takto pachatelé včetně odsouzeného Šnajdra jezdili několik hodin, přičemž komunikovali i s odsouzeným Ladislavem Faltýnkem a dalšími pachateli, až ji kolem 04.00 hodin již dne 15. 1. 2014 vysadili poblíž obce Vrbka. Odsouzený Faltýnek pak během noci vybral za použití jedné z karet dvakrát částku 20 tisíc korun a dvakrát se mu výběr částky jednak 40 tisíc a jednak 20 tisíc korun nepodařil, když mu částky nebyly vyplaceny. Za popsanou trestnou činnost byl odsouzenému Michalu Šnajdrovi uložen trest odnětí

svobody v trvání 10 let s jeho výkonem ve věznici se zvýšenou ostrahou a odsouzenému Ladislavu Faltýnkovi trest odnětí svobody v trvání 5 let s výkonem ve věznici s ostrahou. Dále bylo také rozhodnuto o povinnosti odsouzených nahradit způsobenou škodu.

2. Uvedené rozhodnutí o vině učinil soud za důkazní situace, kdy oba odsouzení popírali, že by se trestné činnosti dopustili. Odsouzený Šnajdr na svoji obhajobu uváděl, že v době, kdy byla trestná činnost spáchána, byl v Kroměříži u manželů K ředit s nimi jistou finanční problematiku; odhadoval, že u nich byl asi od 18 do 19 hodiny, poté jel domů. Vzhledem k tomu, že v přípravném řízení uváděl, že byl v dané době doma se svou přítelkyní, byl na tento rozpor dotázán a vysvětlil jej tím, že si na návštěvu u K vzpomněl až později, když se nad věcí pořádně zamyslel; zpočátku to nijak neřešil, protože věděl, že to neudělal. K osobě poškozené pak odsouzený Šnajdr uvedl, že s touto byl do té doby v kontaktu pouze jednou počátkem roku 2013, když ho k ní přivedl jeho známý Tomáš Ovčáček, a to z důvodu řešení dluhu, který měl u rodiny Vybíralových jeho známý Banát. Poškozená se však o tom bavit nechtěla a odsouzený měl především zjistit, že je Banát podvodník, jak tvrdil Ovčáček. K vozidlu BMW dále odsouzený uvedl, že ho koupil v dubnu 2013 od nějakého Ukrajince a se ziskem ho prodal dne 16. 1. 2014; obdobně prodal toho roku dalších 5 – 6 aut. V autě za dobu jeho užívání seděli z na věci zainteresovaných osob pouze původně spoluobžalovaní Šprňa a Vlček a odsouzený nedokázal vysvětlit, jak se do auta dostala pachová stopa poškozené Vybíralové a svědka Tomáše Ovčáčka.
3. Odsouzený Ladislav Faltýnek na svoji obhajobu uvedl, že uvedeného dne byl odpoledne i večer s dívkou jménem Zuzana, s níž se seznámil přes internet. Byli spolu ve Zlíně a po půlnoci se vracel domů do Břeclavi, když cestou po osvětlené vozovce si všiml na zastávce rozházených věcí, proto zastavil a mezi věcmi našel i kreditní kartu, na které byl napsán PIN. Z ní vybral částku 20 tisíc korun, což ho mrzí; nic jiného však neudělal, na trestné činnosti vůči poškozené se nepodílel, stejně jako na dalších výběrech z této karty.
4. Poškozená Zuzana Vybíralová se ve svých výpovědích vyjadřovala k průběhu trestné činnosti, které se vůči ní jí neznámé osoby dopustily, aniž by tyto dokázala identifikovat, když slyšela pouze jejich hlasy. Pouze při hlasové rekognici v přípravném řízení i u soudu uvedla, že hlas Šnajdra je podobný hlasu spolujezdce sedícího vzadu vedle s ní. Potvrdila, že se jmenovaným byla jednou v kontaktu, když ho k ní přivezl Tomáš Ovčáček. Ve věci byla vyslechnuta celá řada dalších svědků, příp. byly svědecké výpovědi čteny, avšak žádný ze svědků se nedokázal vyjádřit přímo k meritu věci; vyjadřovali se toliko k okolnostem více či méně s meritem věci souvisejícím, tedy k osobám obžalovaných, ke vztahům mezi nimi navzájem či ke vztahům mezi obžalovanými a svědky, příp. k dění v období kolem 14. 1. 2014.
5. Z důkazů listinných se lze zmínit o těch, které soud následně vyhodnotil jako usvědčující ve vztahu k odsouzeným; především se jednalo o vyhodnocení telekomunikačního provozu, kterýmžto postupem bylo zjištěno, že SIM karta užívaná odsouzeným Faltýnkem se nacházela dne 14. 1. 2014 v době od 17.20 do 18.25 v okolí místa činu a dne 15. 1. 2014 v 01.20 v okolí obce Vrbka, tedy tam, kde byla poškozená propuštěna. Dne 15. 1. 2014 v době od 16.33 do 17.00 v okolí motorestu Rohlenka, kde mělo dojít k předání částky pachatelům poškozenou, a v době od 17.48 do 18.23 v okolí OC Tesco v Břeclavi, kde mělo dojít k výběru z karty poškozené. Odsouzený Šnajdr se pak dle pohybu SIM nacházel v 15.18 u obce Vrbka, v 16.37 a 17.18 v Kroměříži, v 17.51 u Pravčic, v 18.18 a v 19.17 v Otrokovicích.
6. Pro rozhodnutí soudu bylo významné také odorologické zkoumání nalezených pachových stop, při němž služební psi označili shodu mezi pachovým vzorkem osoby – odsouzeného Šnajdra – a pachovými stopami odebranými z pravého i levého rukávu mikiny poškozené a z oblasti zad

její vesty (podle vyjádření poškozené ji měl jí neznámý pachatel zezadu obejmout, zakrýt jí ústa a natlačit ji do auta). Další shoda byla také zjištěna mezi pachovými vzorky poškozené Vybíralové a otisky pachových stop odebraných z několika míst na zadních sedadlech zmiňovaného vozidla BMW 530L. Dlužno dodat, že na oděvu poškozené byly konstatovány i pachové stopy původně spoluobžalovaných Šprni a Vlčka, kteří byli citovaným rozsudkem obžaloby zproštěni.

7. Právě především o nález těchto pachových stop soud své rozhodnutí o vině odsouzeného Šnajdra opřel, když konstatoval, že pachové stopy poškozené, která uvedla, že v autě BMW patřícímu odsouzenému nikdy přede dnem 14. 1. 2014 nejela, nemohly na zadních sedadlech vzniknout nikdy jindy než právě v souvislosti s projednávanou trestnou činností, čemuž odpovídají i pachové stopy odsouzeného nalezené na oděvu – mikině a vestě poškozené, z čehož soud dovodil, že odsouzený byl pachatelem, který poškozenou do automobilu natlačil. Ve vztahu k tomuto automobilu dále soud dovozoval, že jej odsouzený vzápětí po spáchání trestné činnosti dne 16. 1. 2014 prodal právě proto, aby se zbavil zanechaných stop (přičemž jej ještě nechal vyčistit). Soud také poukázal na výpovědi svědků Tomáše Ovčáčka, K a C , kteří se zmiňovali (Ovčáček) o zájmu odsouzeného dostat se do blízkosti poškozené, resp. o rozhodnutí odsouzeného dostat se k penězům Vybíralových i násilím, kteréžto vyjádření slyšeli K a C , stejně jako spoluobžalovaný Šprna, který to také před soudem potvrdil. Svědek Šprna také svědku K sdělil, že jej do spáchání trestné činnosti vmanipuloval Šnajdr, že to udělat nechtěl, ale že ji nakonec unesli. Soud se také zabýval obhajobou odsouzeného Šnajdra spočívající v poukazu na návštěvu manželů K v Kroměříži, když výpovědi svědků K označil za nelogické a především pak konstatoval, že tvrzení odsouzeného, že se u manželů K v Kroměříži nacházel, nekoresponduje se zjištěními týkajícími se pohybu jeho SIM karty, dle nichž se v 17.51 nacházel u Pravčic a v 18.18 a v 19.17 v Otrokovicích (viz výše), z nichž tedy vyplynulo, že odsouzený nemohl být již před 18 hodinou u K v Kroměříži. Je třeba dodat, že nalézací soud se v odůvodnění svého rozhodnutí zabýval hodnocením provedených důkazů a nejrůznějšími nuancemi nastalé důkazní situace daleko širěji, nicméně k rozhodnutí o vině odsouzeného Šnajdra byl veden zmíněnými nálezy pachových stop, zájmem odsouzeného o rodinu Vybíralovu a vyvrácením jeho alibi o návštěvě u manželů K , kteréžto konstatování pro účely odůvodnění tohoto rozhodnutí postačuje.
8. Pokud se jedná o účast odsouzeného Faltýnka na trestné činnosti, jeho vinu soud dovozoval z použití karty poškozené tímto odsouzeným či přesněji řečeno z výpovědi poškozené, která uvedla, že kartu nikde neztratila, ani na ní neměla nalepený PIN, ale že ji získali pachatelé jejího napadení, kterým také tento PIN sdělila. Podle nalézacího soudu tedy musel Faltýnek být s pachateli v kontaktu, a to při některé z četných zastávek během noční jízdy, jak se o nich poškozená zmiňovala s tím, že při nich slyšela hovor pachatelů i s jinými lidmi, jakož i zvuk motorky. Kromě výpovědi poškozené pak byl odsouzený Faltýnek podle nalézacího soudu usvědčován i výše zmiňovanými údaji o pohybu jeho SIM karty.
9. Následně byl tedy podán oběma odsouzenými návrh na povolení obnovy řízení. Nejprve dne 27. 5. 2018 tak učinil odsouzený Michal Šnajdr, který odůvodnění svého návrhu shrnul do tří bodů, resp. který uvedl tři důvody, z nichž by měla být obnova řízení v jeho věci povolena. Především poukázal na důkazní nepoužitelnost metody pachové identifikace, k čemuž doložil Zprávu o průběhu testování reliability metody pachové identifikace prováděné speciálně vycvičenými služebníky psy Policie ČR, jejímž autorem je kolektiv pracovníků Centra pro výzkum chování psů České zemědělské univerzity, z níž dle jeho názoru vyplynulo, že závěry této metody jsou nejen nespolehlivé, ale nevykazují prakticky žádnou důkazní relevanci a jsou proto v trestním řízení absolutně nepoužitelné (k samotné zprávě viz níže). Dále odsouzený Šnajdr poukázal na úřední záznamy Policie ČR, které nejsou obsaženy ve spise, a soud je tedy neměl k dispozici, a které byly sepsány policistou pplk. Mgr. Janem Ovčáčkem; tyto se mají týkat

prvotních vyjádření poškozené k osobám pachatelů a podle odsouzeného je nutné, aby s ohledem na jejich obsah se k věci vyjádřili poškozená i jejich autor. V této souvislosti ještě odsouzený navrhl, aby byl vyžádán z policie přehled všech úkonů týkajících se prověřování tohoto trestného činu, aby bylo případně zjištěno, zda některé listiny či věcné důkazy nebyly do spisu zařazeny. Kromě toho podle zjištění obhajoby nebyly do spisu zařazeny dvě CD, které obsahují zachycený telekomunikační provoz a několik DVD se záznamy kamerového systému Městské policie Kroměříž. Závěrem návrhu pak odsouzený poukázal na nedostatečnou analýzu zachycených telekomunikačních dat, když konkrétně nebylo ztotožněno telefonní číslo, s nímž komunikoval odsouzený Faltýnek v kritické době v rámci buňky Kroměříž, přičemž s pravděpodobností hraničící s jistotou se má jednat o Vladimíra Zavadila. Totéž se týká ještě dalšího čísla, s nímž odsouzený Faltýnek také v kritické době komunikoval a které bylo v provozu také příštího dne v době mezi 16.23 a 16.57 v lokalitě Rohlenka (kam měla přivést poškozená peníze). V této souvislosti ještě odsouzený navrhl prověřit osobu Tomáše Salveta, jehož telefonní číslo je uloženo v telefonním přístroji Faltýnka ve spojitosti se Zavadilem. Následně ještě odsouzený soudu zaslal jako doplnění návrhu materiál Policie ČR pocházející snad z roku 2013 a týkající se pachových stop, z nichž dle jeho názoru vyplynuly pochybnosti samotné policie spolehlivosti metody pachové komparace, přičemž poukázal především na pasáž týkající se praxe, kdy v našich podmínkách s pachy manipuluje sám psovod, zatímco např. v Rusku tak činí osoba jiná a psovod provádí výlučně samotné srovnávání a o pozici cílového vzorku ani o povaze případu není informován. V dalším doplňku návrhu odsouzený Šnajdr ještě soudu zaslal údaje ke zmiňovanému Vladimíru Zavadilovi, k němuž poznamenal, že je hlášen k pobytu na stejné adrese v Praze jako odsouzený Faltýnek a v době spáchání trestného činu byl hlášen k pobytu ve Valašském Meziříčí, v Kroměříži nikdy adresu neměl, ale s Faltýnkem v době trestné činnosti v Kroměříži komunikoval.

10. Dne 25. 6. 2018 podal návrh na obnovu řízení také odsouzený Ladislav Faltýnek, který v něm stručně uvedl, že ve věci od počátku nevypovídal pravdu a nikdo ze skutečných pachatelů této trestné činnosti ani nebyl trestně stíhán. Těmito pachateli mu však bylo vyhrožováno a on se bál o sebe a o svoji rodinu. Tato situace mu přivodila zhoršení jeho zdravotního stavu, a proto se rozhodl říct pravdu a označit skutečné pachatele; v tomto směru už kontaktoval i policii. Odsouzený Šnajdr je dle něho nevinný a celé to bylo proti němu vymyšlené.
11. K návrhu odsouzených se ještě před konáním veřejného zasedání vyjádřil i státní zástupce, který soudu sdělil, že bylo provedeno prověření skutečností uváděných odsouzeným Faltýnkem, který byl také vyslechnut, a tímto šetřením bylo zesíleno podezření, že se na únosu poškozené mohly podílet i další osoby, vůči kterým doposud nebyly prováděny žádné úkony, a to Ivo Lorenc, Tomáš Salveta, Josef Ševčík, Josef Štolfa, Vladimír Zavadil a Jakub Steidl. Jmenovaný Zavadil byl také operativně vyslechnut jako zadržený podezřelý, přičemž potvrdil prakticky všechny skutečnosti uváděné Faltýnkem, a to včetně účasti dalších osob, z nichž označil Salveta a Štolfu. Při rekognici pak označil také Steidla a s určitou pravděpodobností také Lorence. Současně pak z výpovědi Zavadila podle vyjádření státního zástupce vyplynulo, že vůbec nezná odsouzeného Michala Šnajdra a nemá žádné poznatky o tom, že by se na trestné činnosti podílel.
12. Z podnětu takto podaných návrhů tedy ve věci proběhlo veřejné zasedání, v jehož úvodu oba odsouzení na návrzích setrvali; státní zástupce se ve vyjádření k nim omezil na konstatování, že oba podané návrhy směřují proti rozhodnutí, u něhož trestní řád podání takového návrhu umožňuje. Přitom soudu předložil k seznámení usnesení o zahájení trestního stíhání, dle něhož byly obviněny ze spáchání předmětného skutku výše uvedené osoby.
13. K důkazu byl v rámci obnovovacího řízení vyslechnut odsouzený Ladislav Faltýnek, který velmi podrobně popsal dění předcházející samotnému spáchání trestné činnosti, tedy její plánování,

jakož i samotné napadení poškozené Zuzany Vybíralové, přičemž v této souvislosti zmiňoval výše jmenované osoby. Nejpodstatnějším z vyjádření odsouzeného bylo sdělení, že mu počátkem ledna 2014 volal Zavadil, který mu řekl, že se mu ozve Lorenc (Doktor), k čemuž došlo kolem 10. 1. Jmenovaný se jej dotázal, zda si chce vydělat „dvacku“ tím, že by dělal taxikáře, a přitom také potvrdil, že to má něco společného se Zavadilem, se kterým mají kšeft. Faltýnkovi řekl, aby byl dne 14. 1. 2014 ve 14 hodin v Hodoníně u Lipovky, což tento udělal, a zde se s Lorencem setkal. Odsouzený tam přijel automobilem Škoda Yeti a s Lorencem dojeli do Zlína, kde se setkali se Zavadilem, který tam měl své vozidlo Audi, kam pak přestoupil Lorenc, a k odsouzenému si sedl Zavadil. Z dalších tam byl ještě přítomen Salvét, který seděl v Audi. Pak odjeli všichni do Kroměříže, přičemž při odjezdu ze Zlína si ještě všiml BMW kombi popelavé barvy, které kolem projelo a které dle jeho názoru patřilo Salvétovi. V Kroměříži přijeli k nějakému supermarketu, kde již bylo Audi a u něho kromě Lorence a Salveta také Steidl. Zavadil tam šel také k dalšímu autu, jednalo se o VW, kde se s někým bavil, a pak se vrátil do auta k odsouzenému s tím, že pojedou na jiné místo v Kroměříži. Tam byli asi 15 minut, během nichž byl Zavadil pryč, a když se vrátil, tak mu řekl, že pojedou do nějaké dědiny, přičemž odsouzený si cestou všiml i světel Zavadilova Audi. Zavadil v té dědině vystoupil a vrátil se asi za 45 minut celý udýchaný, podle odsouzeného ani nemohl mluvit, a řekl, že pojedou zpět do Kroměříže k tomu obchodáku. Zde Zavadil opět odešel a po chvíli se vrátil se sportovní taškou a po další chvíli přišel k autu Doktor (Lorenc) s tím, že pojedou do Valašského Meziříčí, přičemž si k nim přisedl ještě nějaký člověk. Odsouzený Faltýnek pak shrnul, že poškozená tedy nebyla odvezena vozidlem BMW, ale Zavadilovým Audi, ve kterém byli dále Salvét jako řidič, spolujezdec byl Lorenc (ve veřejném zasedání odsouzený zjevně mylně uvedl také Salvét) a vzadu seděl Steidl. Odsouzený byl celou dobu se Zavadilem a myslel si, že jde o vymáhání dluhu, jak jej Zavadil svého času informoval. K nátlaku na sebe ještě odsouzený uvedl, že poprvé k němu došlo na počátku řízení, když byl na policii kvůli výběrům z bankomatu a poté sdělil Zavadilovi, že půjde a na policii řekne pravdu; poté jej Lorenc „chytil pod krkem“. Nátlak se nyní obnovil, když byly podány návrhy na obnovu řízení.

14. Dále soud k důkazu přečetl podstatný obsah protokolu o výsledku zadržené osoby Vladimíra Zavadila, nar. 25. 7. 1960, který učinil ve věci vedené u KŘ policie Zlínského kraje, SKPV, OOK Zlín, pod sp. zn. KRPZ-86401-165/TČ-2018-150071-JPA (přečteno jako listina), z něhož zjistil, že jmenovaný ve své výpovědi prakticky potvrdil verzi předestřenu soudu odsouzeným Faltýnkem, když mj. potvrdil, že jej Salvét požádal, aby vzal na akci své auto Audi A6 Avant černé barvy (tzn. combi, pozn. soudu), což mu bylo zpočátku divné, neboť jmenovaný měl auta dvě, mj. i BMW X3 (tedy malé SUV, pozn. soudu) šedé barvy (o kterémžto typu se ve své výpovědi zmiňoval odsouzený Faltýnek – viz výše). Podle Zavadila Salvét řešil všechny organizační věci, také si od něj v Uherském Hradišti převzal jeho Audi a on jel do Kroměříže s Faltýnkem v jeho Škodě Yeti. Zde zastavili u plaveckého bazénu, odkud viděli na vchod do domu Vybíralů, kam přijelo auto VW Golf, z něhož Vybíralová vystoupila, a vzápětí jeho Audi, které řídil Salvét, z něhož z místa za řidičem vystoupila nějaká osoba, která natlačila poškozenou do auta, a auto odjelo. To bylo pro Zavadila překvapení, protože taková domluva dle jeho vyjádření nebyla. Zůstali proto na místě asi 15 – 20 minut, když někdo Faltýnkovi volal, aby jeli směrem na Kostelany, přičemž před Kostelany uviděl své auto a ještě neznámý VW Passat, k němuž mu Faltýnek řekl, že to jsou lidi od Pepy Štolfy. Venku stál muž, o němž věděl, že je z Hustopečí u Brna, a Salvét. Ti mu řekli, že peníze by měly být někde u Valašského Meziříčí. Potom začalo pršet a on (Zavadil) si sedl do svého auta vedle řidiče – Salveta, vzadu byla Vybíralová, která měla něco přetažené přes hlavu, a s ní muž z Hodonína. Faltýnek se svým vozidlem odjel do Valašského Meziříčí i s tím mužem z Hustopečí a současně odjížděl i zmiňovaný VW Passat. V noci se ještě jednou s Faltýnkem a mužem z Hustopečí setkali, tito však peníze neměli. Následně se ještě muž z Hustopečí (jestli i někdo jiný Zavadil přesně nevěděl) domluvil s poškozenou, že tato peníze přiveze na Rohlenku. Poté odjeli jeho vozidlem a někde

u Kotojed poškozenou vysadili. K osobě odsouzeného Šnajdra jmenovaný uvedl, že tohoto nezná, nikdy jej neviděl a nemluvil o něm ani Salvét, i když tento si věci často nechával pro sebe.

15. Dále soud ještě přečetl usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 14. 1. 2019, které bylo vydáno výše uvedeným policejním orgánem pod výše uvedenou spisovou značkou a dle něhož bylo zahájeno trestní stíhání osob Ivo Lorenc, Tomáš Salvét, Jakub Steidl, Josef Ševčík, Josef Štolfa a Vladimír Zavadil, které byly obviněny ze spáchání skutku spočívajícího v tom, že vytvořily organizovanou skupinu s cílem realizovat únos poškozené Vybíralové, k čemuž došlo dne 14. 1. 2014 kolem 18.30 tím způsobem, že když zaparkovala před domem, zastavilo za ní vozidlo Audi A6 řízené Salvetem, v němž se nacházel na místě spolujezdce Lorenc a na zadním sedadle Steidl, který vystoupil a přistoupil k poškozené, které dal ruku přes ústa a druhou rukou ji objal přes obě paže a břicho a natlačil ji na zadní sedadla, kde ji uhodil čtyřikrát do obličeje, nasadil jí pouta a na hlavu plátěný pytel. Toto jednání pak měli dle usnesení zajišťovat z vozidla Škoda Yeti Faltýnek a Zavadil a z dalšího blíže neustanoveného vozidla Josef Ševčík a Josef Štolfa. Dále usnesení popisuje dění po tomto napadení, kdy mimo jiné uvádí, že do Valašského Meziříčí odjeli Faltýnek s Lorencem. Ohledně výběrů z bankomatů se v usnesení uvádí, že ještě téže noci první výběr ve Zlíně provedl Lorenc, třetí ráno v Brně Faltýnek a čtvrtý večer v Břeclavi (neúspěšný pokus) opět Lorenc.
16. Jako poslední důkaz soud ještě přečetl podstatnou část výše zmiňované Zprávy o průběhu testování metody pachové identifikace prováděné služebními psy policie. Zpráva je datována dnem 21. 5. 2015 a reaguje na výsledky testování, které probíhalo v průběhu roku 2013 v Plzni. Výsledkem testování pak je závěr, že psi jsou v zásadě schopni pachovou komparaci provádět, avšak chybovost je natolik vysoká, že využitelnost této metody, pokud je prováděna za stávajících (tedy tehdejších) podmínek, jako důkazního prostředku prakticky vylučuje (psi ze 40 komparací ve 25 případech provedli porovnání správně). Zpráva se především zabývá situací resp. postupem při komparaci, kdy psovod je informován o okolnostech případu a může výkon psa podle autorů zprávy nevědomky ovlivnit. (Soud dodává, že s touto Zprávou měl možnost seznámit se i v jiné trestní věci, kde byl vedoucí autorského kolektivu Ing. Pínc také vyslechnut a kde k tomuto ovlivnění uvedl, že není známo, jakým způsobem by se tak mohlo stát.)
17. Odsouzený Michal Šnajdr resp. jeho obhájce navrhoval provedení i dalších důkazů v souladu s obsahem návrhu na povolení obnovy řízení, tzn. vyžádání CD a DVD a podrobnější analýzu telekomunikačního provozu, kterémužto návrhu jako nadbytečnému soud nevyhověl, neboť dospěl k závěru, že k rozhodnutí o návrzích postačí i dokazování v rozsahu výše naznačeném. To samozřejmě neznamená, že by soud nebyl přesvědčen o nutnosti provedení těchto důkazů v obnoveném řízení.
18. Po vyhodnocení provedeného dokazování v intencích ustanovení § 278 odst. 1 trestního řádu, tedy i s přihlédnutím k obsahu a charakteru důkazů provedených v předchozím nalézacím řízení, pak dospěl soud k závěru, že v případě obou odsouzených byly splněny podmínky pro povolení obnovy řízení v dané trestní věci a pro zrušení výše citovaného rozsudku Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně, v jeho odsuzující části, tzn. ve výrocích o vině obou odsouzených, o uložených jim trestech a o náhradě škody, a současně tedy také pro zrušení všech dalších rozhodnutí na odsuzující výrok obsahově navazujících, tzn. že byly splněny podmínky i pro zrušení usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 3. 1. 2018, č. j. 5 To 6/2017-1914, kterým byla zamítnuta odvolání obou odsouzených, a také pro zrušení usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 29. 11. 2018, č. j. 6 Tdo 752/2018-206, kterým byla odmítnuta dovolání obou odsouzených, neboť tato dvě rozhodnutí mají svůj podklad ve zrušeném rozhodnutí Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně.

19. Lze konstatovat, že u obou odsouzených v tomto směru sehrály rozhodující roli výpověď odsouzeného Faltýnka ve veřejném zasedání a výpověď nyní obviněného Vladimíra Zavadila, kterou učinil v trestní věci, v níž bylo nyní nově zahájeno trestní stíhání proti řadě dalších osob. Nutno připustit, že nyní učiněná výpověď odsouzeného Faltýnka má poměrně vysokou kvalitu, tedy věrohodnost a přesvědčivost, vyplývající z její podrobnosti a z absence jakýchkoliv vnitřních rozporů, přičemž stejné kvality vykazuje také výpověď Vladimíra Zavadila, kterou soud přečetl právě za tím účelem, aby zjistil, zda zde skutečně soulad mezi nimi je. To se potvrdilo, a to prakticky ve všech detailech, kterých je s ohledem na charakter a průběh trestné činnosti skutečně mnoho, s výjimkou popisu (ne)zapojení odsouzeného Faltýnka do trestné činnosti, což v této chvíli není to nejzásadnější. Uvedený soulad mezi těmito výpověďmi tak pouze posiluje přesvědčení soudu, že je dost dobře možné, že se trestné činnosti, pro kterou byli odsouzeni Michal Šnajdr a Ladislav Faltýnek, mohly dopustit (i) jiné osoby a nikoli právě (pouze) odsouzení, a že by tedy obnovené řízení – řečeno slovy zákona – mohlo vést k jinému rozhodnutí o vině ohledně obou odsouzených. Přitom je třeba zdůraznit ono „mohlo“, nynější rozhodnutí soudu v obnovovacím řízení samozřejmě neznamená, že se tak i stane.
20. Soud si je vědom určitého poměrně zásadního rozdílu mezi oběma odsouzenými, resp. mezi důkazními situacemi ke každému z nich se vztahujícími, nicméně dle jeho názoru zde nebyl důvod pro odlišné rozhodnutí, jak bude ještě níže vysvětleno. V případě odsouzeného Michala Šnajdra z dokazování provedeného v obnovovacím řízení vyplývá, že tento se na trestné činnosti vůbec nepodílel, přičemž je však třeba zdůraznit, že nynější závěr soudu není a ani nemůže být takový, že tomu tak skutečně je, a že skutečně Michal Šnajdr pachatelem trestné činnosti není. Nicméně domněnka, že by tímto pachatelem být nemusel, zde nepochybně má s přihlédnutím k nově provedeným důkazům své opodstatnění. Nelze totiž vedle nyní provedených důkazů současně přehlédnout fakt, že o jeho vině bylo rozhodnuto na základě několika málo navýsost nepřímých důkazů; při velmi mírném zjednodušení celé předchozí důkazní situace by bylo možno konstatovat, že o jeho vině bylo rozhodnuto na základě nálezu jeho pachových stop na oděvu poškozené a na základě nálezu pachových stop poškozené v jeho autě (BMW); vše ostatní byly pouze nejružnější názory a domněnky či přesvědčení slyšených svědků. K rozhodnutí o vině odsouzeného Šnajdra přispěl také závěr soudu o vyvrácení jeho obhajoby spočívající v tvrzení o návštěvě manželů K , neboť - jak soud konstatoval - dle pohybu telefonu byl v 17.51 v Pravčicích a tudíž nemohl být před 18 hodinou u K . K této úvaze je však třeba poznamenat, že obdobně by bylo možné klást si i otázku, zda odsouzený mohl být v 18.30 hodin v Kroměříži na ulici Obvodové a následně v autě s poškozenou, pokud se nacházel – opět dle pohybu telefonu – v 18.18 a v 19.17 v Otrokovicích, potažmo čím se v těchto chvílích v Otrokovicích zabýval. Je třeba opět zdůraznit, že uvedené úvahy soudu neznamenají jeho závěr, že odsouzený Šnajdr pachatelem trestné činnosti nebyl, ale závěr, že bude na místě hodnotit veškeré provedené důkazy znovu, a to společně s důkazy nyní nově prováděnými.
21. Zásadním důkazním prostředkem v předcházejícím nalézacím řízení tedy byly zajištěné pachové stopy, jimž je a bude třeba věnovat speciální pozornost (pokud samozřejmě s přihlédnutím k dalším provedeným důkazům v obnoveném řízení ještě bude důvod se těmito stopami - jako důkazem v tomto řízení - zabývat). Soud však v této souvislosti zdůrazňuje, že důvodem pro povolení obnovy řízení nebyla citovaná zpráva Centra pro výzkum chování psů, která v zásadě neříká nic jiného, než že spolehlivost metody pachové komparace není stoprocentní a že se pes může zmýlit. Soud má za to, že takovouto skutečnost si nepochybně uvědomuje i laik, nejen tedy pracovník tohoto centra účastníci se popisovaného testování. Pes totiž není bezvadně fungující stroj, ale živý tvor se všemi přednostmi a nedostatky, a s tímto vědomím je také třeba přistupovat k hodnocení výsledků pachové komparace, které je tedy třeba hodnotit jako kterýkoliv jiný důkaz; jednak tedy jednotlivě, jednak také v rámci veškerých dalších provedených důkazů, tzn. stejně jako např. svědecké výpovědi, které také mohou být lživé či nepřesné,

nicméně je nutno s nimi pracovat a nějak se s nimi vypořádat. I za této situace však ještě nikoho nenapadlo, že by s ohledem na nekvalitu některých svědeckých výpovědí nebyl tento důkazní prostředek dále v trestním řízení vůbec využíván. Proto je třeba dle názoru soudu odmítnout doporučení zprávy, aby výsledky pachové komparace nebyly v trestním řízení využívány; je však třeba zdůraznit a připomenout, že tato zpráva se vztahovala k období za platnosti předchozího pokynu policejního prezidenta upravujícího postup při komparaci, takže úvahy soudu zde do jisté míry zaznívají až ex post; pouze do jisté míry pak proto, že soudu není známo, zda rozmíst'ování pachových konzerv osobou odlišnou od psovoda bude znamenat natolik zásadní změnu, že bude znamenat i změnu postoje Centra pro výzkum chování psů k využitelnosti metody pachové komparace, tedy zda toto bude stále trvat na nepoužitelnosti této metody v trestním řízení. Přitom samozřejmě nelze proti tomuto novému postupu při komparaci, který byl stanoven i pod vlivem této zprávy, kdy pachové konzervy umísťuje osoba odlišná od psovoda, nelze namítat zhora nic; soud se pouze nedomnívá, že by tento postup zaručoval přelomově vyšší spolehlivost této metody, ale nepochybně takto budou odstraněny pochybnosti o ovlivnění psa psovodem, i když nikdo přesně neví, zda vůbec a jak k němu dochází, což lze jen přivítat. Závěrem této pasáže ještě soud k předmětné zprávě dodává, že vůbec nepochybuje o tom, že pokud by nyní proběhlo nové testování (i dle předchozího pokynu policejního prezidenta), byly by výsledky testování zcela jiné, resp. rozhodně by nebyly stejné; nikoli tedy 25 oproti 15, ale např. 30 oproti 10, a při dalším testování např. 20 oproti 20 nebo 38 oproti 2. Otázkou také je, zda lze vůbec očekávat skóre 40:0. Soud tedy není přesvědčen o smysluplnosti takového testování, resp. o tom, že by naznačené dalekosáhlé závěry bylo možno přijímat po jediném testovacím procesu, je však přesvědčen o využitelnosti této metody, ovšem s tím, že výsledky pachové komparace budou přijímány s určitou opatrností a že budou zpravidla hrát roli důkazu, který může mít svůj význam pouze mezi důkazy jinými, pouze jako součást důkazního řetězce.

22. Pokud se tedy jedná o projednávanou věc, má soud za to, že východiskem k novému hodnocení zajištěných pachových stop (bude-li nutné) bude závěr o tom (samozřejmě bude-li ho možno učinit), kterým autem byla poškozená Zuzana Vybíralová unesena. Orgány činné v trestním řízení tedy budou mít nyní k dispozici nové důkazy, které sdělují, že se nejednalo o auto odsouzeného Šnajdra, ale o auto obviněného Zavadila. To znamená, že budou-li tyto orgány považovat za prokázáno – alespoň tedy ve fázi řízení, v níž jsou činné – že poškozená byla unesena autem odlišným od BMW (odsouzeného Šnajdra), budou si nutně muset také položit otázku, jak se mohlo stát, že pes označil shodu mezi otiskem pachové stopy v autě a pachovým vzorkem poškozené, stejně jako otázku, jak se mohlo stát, že na oděvu poškozené byly shledány pachové stopy odsouzeného (a co to znamená pro postavení odsouzeného Šnajdra v tomto řízení). Vysvětlení se zde nabízí podle všeho dvojí; buď se zmylil pes, což by ovšem znamenalo, že se zmylili hned tři psi a z nich dva ne třikrát – k označení shody je nutné, aby pes třikrát označil pachovou konzervu s porovnávaným pachem a jeden pes prováděl pouze jednu komparaci – ale mnohokrát (lze spočítat vycházejíc z průběhu komparace a počtu stop). A přitom se všichni tito psi zmylili tak, že veškeré jejich omyly v jejich souhrnu umožňovaly učinit závěr o interakci mezi odsouzeným a poškozenou. Druhou variantou vysvětlení pak je, že pachová komparace nebyla v předchozím přípravném řízení provedena tak, jak by provedena být měla, resp. že její výsledky byly ovlivněny.
23. Soud tedy těmito poněkud podrobnějšími úvahami (z hlediska usnesení o povolení obnovy) chce dát najevo, že ve vztahu k odsouzenému Michalu Šnajdrovi zde byly nepochybně dány důvody jak pro povolení obnovy řízení, potažmo pro zrušení všech uvedených rozhodnutí, tak pro vrácení věci státnímu zástupci k došetření, neboť to považuje za nutné pro náležité objasnění věci, k čemuž bude nutno provést další poměrně rozsáhlé dokazování. To již vlastně i probíhá ve výše zmiňované trestní věci, která byla zahájena sdělením obvinění řadě dalších osob, a soud proto považuje za maximálně vhodné spojení předmětné trestní věci a této další věci týkající se

téhož skutku ke společnému řízení, když je vždy žádoucí, aby ohledně jednoho skutku probíhalo jedno (případně společné) řízení, přičemž ohledně tohoto skutku má tento požadavek několikanásobnou platnost, neboť k jeho náležitému objasnění bude nepochybně mj. i zapotřebí vyslechnout všechny obviněné (tedy i Šnajdra a Faltýnka, kteří obviněnými nyní také stále jsou) ve stejném procesním postavení a tyto případně i mezi sebou konfrontovat, a provést vyhodnocení důkazů provedených v předchozím řízení společně s důkazy provedenými nyní. Především pak výpovědi nyní obviněných osob pak zcela jistě budou východiskem pro směřování dalšího dokazování a pro učinění závěru, zda se odsouzený Šnajdr na trestné činnosti podílel, či nikoli, případně jakým způsobem.

24. Soud dále rozhodl o povolení obnovy řízení a o vrácení věci státnímu zástupci k došetření i ve vztahu k odsouzenému Faltýnkovi, když vhodnost takového postupu vyplývala opět především z požadavku vést o jednom skutku společné řízení. To však i s přihlédnutím k důkazní situaci týkající se tohoto odsouzeného, která je významně jednodušší než v případě Šnajdra, neboť Faltýnek nyní připouští svoji určitou spolupráci s dalšími dle jeho vyjádření pachateli trestné činnosti, ovšem s tím, že nevěděl, o č se přesně jedná, když se domníval, že jde o vymáhání dluhu (což by samozřejmě nemuselo znamenat, že se nejednalo o trestnou činnost). Zda tomu tak skutečně bylo, pak vyplyne podle všeho z vyjádření dalších obviněných, která by měla společně s jeho výpovědí případně i umožnit popsat podíl Faltýnka na trestné činnosti poněkud zevrubněji, než byl popsán ve zrušených rozhodnutích, resp. v prvním z nich.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost, kterou lze podat ve lhůtě tří dnů ode dne jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně. Právo stížnosti náleží i poškozenému.

Zlín 27. února 2019

JUDr. Jiří Dufek v. r.
předseda senátu